

Βίσελ, ἥτις δὲν ἔχει μὲν πλήρη καὶ τελείαν φωνὴν ὑψιφώνου, ἐτραγώδησεν ὁμῶς ἀψόγως τὸ μέρος τῆς, καὶ θέλει βεβαίως καταστῆ δόκιμος ἐλαφρὰ ὑψιφώνος, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἀσκουμένη μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, καὶ ἀποφεύγῃ ἰδίως νὰ κουράζῃ τὴν φωνὴν αὐτῆς. Περὶ τῶν δύο ἀνδρῶν, τοῦ ὄξυφώνου καὶ βραχυφώνου, non ragioniam, ὡς λέγει ὁ Δάντης. Προθυμίαν εἶχον πολλὴν καὶ οἱ δύο, ἀλλ' ἐνθυμεῖσαι τί λέγει τὸ γραφικὸν βῆτόν.

Τέλος πάντων, φιλτάτη, ἠκούσαμεν ἐν Ἀθήναις μελόδραμα ἐλληνιστὶ ἀδόμενον ὑπὸ ἐλλήνων. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀξίον λόγου, φαντάζομαι δὲ ποῖος ἐνθουσιασμός θὰ καταλάβῃ σὲ τὴν πατριώτιδα, καὶ ποῖος διθύραμβος θὰ ᾄδῃ ἢ ἀπάντησίς σου εἰς τὴν ἐπιστολήν μου. ΣΟΦΙΑ

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ βουκόου

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

177.

Ἢ ἐπιμονὴ οὔτε ἐπαίνων, οὔτε κατακρίσεως νομιζέται ἀξία· διότι οὐδὲν αὐτῇ ἄλλο εἶναι, εἰμὴ διάρκειά τις τῶν ὀρέξεων καὶ τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν· τὰς ὀρέξεις δὲ καὶ τὰ αἰσθήματα οὔτε ν' ἀποβάλλῃ τις δύναται, οὔτε νὰ προσλάβῃ.

178.

Ἢ αἰτία, δι' ἣν ὁ ἄνθρωπος τοὺς νέους γνωρίζομεν στέργει, κυρίως δὲν εἶναι ὁ ἐκ τῶν παλαιῶν κόρος, οὐδὲ τὸ ἐκ τῆς μεταβολῆς εὐχάριστον, ἀλλ' ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ πρὸς τοὺς γνωρίζομεν τοὺς παλαιούς, τοὺς μὴ θαυμάζοντας αὐτὸν ἀρκούντως, καὶ ἡ ἐλπίς ὅτι θέλουσι θαυμάσει αὐτὸν πλειότερον οἱ μὴ εἰσέτι καλῶς αὐτὸν γνωρίζοντες.

179.

Ἐνίοτε ἀπερισκέπτως μεμφομένα τοὺς φίλους ἡμῶν, θέλοντες νὰ δικαιολογήσωμεν ἐκ τῶν προτέρων τὴν ἡμετέραν ἀπερισκεψίαν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερὶς ὀρίζει ὡς ἐξῆς τὴν σημερινὴν σημασίαν λέξεων τινῶν :

Βίος. Καίρὸς πρὸς ἀργυρολογίαν.—Χρήματα. Ὁ σκοπὸς τοῦ βίου.—Ἀνήρ. Μηχανὴ πρὸς ἀποκτῆσιν χρημάτων.—Γυνή. Μηχανὴ πρὸς κατανάλωσιν αὐτῶν.—Παιδιά. Ὁμοία μηχανὴ μικρά.

— Μαυμά, ἔλεγε μικρὰ τις κόρη πρὸς τὴν μητέρα τῆς, δὲν ἡμπρῶ νὰ βγάλω τὰ μαλλιά τῆς κούκλας μου.

— Καὶ διατί νὰ τὰ βγάλῃς ;

— Διὰ νὰ τὴν βάλω νὰ κοιμηθῇ.

— Δὲν εἶνε ἀνάγκη, παιδί μου, ὅλος ὁ κόσμος πλαγιάζει μὲ τὰ μαλλιά του.

— Τὰ κορίτσια μάλιστα, ὅχι ὁμῶς καὶ ἡ

μαυμά. Σὺ βγάζεις κάθε βράδυ τὰ δικά σου, καὶ ἐγὼ θέλω ἢ κούκλα μου νὰ ᾄδῃ κυρία καὶ ὄχι κηρίτσι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * * * Θὰ ᾄτο εὐχῆς ἔργον ἐάν ποτε αἱ γυναῖκες παρευρίσκοντο ἀφανεῖς ἐν ὀμιλίᾳ γινομένη μετὰ τῶν ἀνδρῶν μετὰ εὐθυμῶν γεύμα. Ἐκεῖ θὰ ἔβλεπον ἀκριβῶς τὸν βαθμὸν τῆς χρηστοτηθείας ἡμῶν, καὶ πόσον εἴμεθα ἀξιοὶ τῆς ἐμπιστοσύνης των ! (Octave Feuillet).

Κατ' ἔτος εὐρίσκονται ἐν τοῖς γραμματοκλιματίοις τοῦ Λονδίνου πολλαὶ χιλιάδες ἐπιστολῶν ἀνευ ἐπιγραφῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν δὲ ἔτος ἐλησμονήθησαν ἐν ταῖς ἀμάξαις τοῦ βορείου σιδηροδρόμου 804 ἀλεξιβρόγια, 400 μανδύλια, 274 ῥάβδοι, 270 πῖλοι καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ ΩΦΕΛΙΜΟΙ

3.

Μελάνη μαύρη.

Ἐντὸς ὕδατος καθαροῦ 10 λιτρῶν ἀφίνομεν ἐπὶ 36 ὥρας :

Noix de galle concassées (Κηκίδιον γονδροκόπανισμένον) 5 Kilogrammes

Bois de campêche (Ξύλον καμπεγιανόν : μπακαμίον) 150 grammes

Ἐπειτα βράζομεν τὸ μίγμα ἐπὶ δύο ὥρας καὶ τὸ σακελίζομεν (σουρόνομεν). Ταυτοχρόνως ἔχομεν ἐτοίμην διάλυσιν :

Sulfate de fer (Θεῖκον σιδήρου : βιτριολίου) 1,000 grammes.

Gomme arabique (Κόμμος ἀραβικῆ) 1,000 grammes

ἐντὸς 5 λιτρῶν ὕδατος Ἐνοῦμεν πάντα τὰνωτέρω ἀναταράσσομεν τὸ παραχθέν μίγμα, καὶ το ἐκθέτομεν ἐπὶ 2-3 ἡμέρας ἀνοικτὸν εἰς τὸν ἀέρα. Ἐπειτα μεταγγίζομεν αὐτὸ ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ ἵνα μὴ θολωθῇ, τὸ μυρίζομεν διὰ 50-60 σταγόνων ἐλαίου λαβάνδας καὶ το ἐγκλείομεν ἐν φιάλαις.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

« Ἥλιθος εἰς τὸ θέατρον, λέγει πού ὁ Δουμά υἱός, χωρὶς τὴν κόρην σου, καὶ εἶχες δίκαιον. Οὐδέποτε πρέπει νὰ φέρῃς τὴν θυγατέρα σου εἰς τὸ θέατρον, ἄς το εἴπωμεν ἀπαξ διὰ παντός. Οὐ μόνον τὸ ἔργον εἶνε ἀνήθικον, ἀλλ' εἶνε καὶ ὁ τόπος τοιοῦτος. Πανταχοῦ ὅπου στηλιτεύουσι τὸν ἄνθρωπον, ὑπάρχει τις γύμνωσις, ἣν δὲν πρέπει νὰ θέσωμεν ἐνώπιον ὄλων τῶν ὀφθαλμῶν. . . Ἐκεῖ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, ἡμεῖς οἱ μεγάλοι, οἵτινες πολλὰ ἐμάθομεν ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἔχομεν νὰ εἴπωμεν πράγματα ἅτινα δὲν πρέπει νὰ ἀκούσωσιν αἱ κόραι. . . Ἄς μάθωμεν καλῶς, ὅτι τὸ θέατρον, ὃν ἡ ἀπεικόνισις καὶ ἡ σάτυρα τῶν παθῶν καὶ τῶν ἠθῶν, αἰείποτε εἶνε ἀνήθικον, αὐτῶν τούτων τῶν παθῶν καὶ τῶν ὑπόπτων ἠθῶν ὄντων ἀνήθικων. »